

нало от Господните жърти, и нажде го бескансно при олтарът; защото е прѣсвято. (13) И да го ядете на свято място; понеже то е опрѣдѣлено за тебе и опрѣдѣлено за синоветъ ти от жъртвите Господни; защото тъка ми е заповѣдано. (14) И отграждатъ на движимото приношение и бедрото на възвишащемото ще ядете на чисто място, ти и синоветъ ти и дъщеритъ ти съ тебе; защото то е опрѣдѣлено за тебе и опрѣдѣлено за синоветъ ти, дадено от примаритеанътъ жърти на Израилевите синове. (15) Бедрото на възвишащемото и грждатъ на движимото приношение да донесътъ: наеда съ приношението на тѣстината да ги подвижатъ за движимо приношение предъ Господа; и да бѫде тво и на синоветъ ти съ тебе по вѣчно узаконение, както заповѣда Господъ.

(16) И търсеше прилежно Моисей хрецътъ на приношението за грѣхъ, и, ето, бѣше изгоренъ; и разгърва се на Елеазара и на Итамара, останалитъ Аароновите синове, и рече: (17) „Зашо не ядохте приношението за грѣхъ на свято място? защото е прѣсвято; и дадено ви е за да дигате беззаконието отъ събранитето, и да правите умилостивление за тѣхъ предъ Господа. (18) Ето, жъртвата му не се внесе въ святилището: трбаше непрѣмнено да го ядете въ святилището, както заповѣдахъ. (19) И рече Ааронъ Моисею: Ето, чѣмъ прнесохъ днесъ приношението си за грѣхъ и всестижжението си предъ Господа; и таквизи работи ми се случихъ; и ако бихъ ялъ днесъ приношението за грѣхъ, това бѫде ли бѫде угодно предъ очите Господни? (20) И като чу Моисей стана му угодно това.

ГЛАВА 11.

И говори Господъ Моисею и Аарону и рече имъ: (2) Говорете на Израилевите синове и рече: а тѣзи сѫ животните които ще ядете отъ всичките скотове които сѫ по зем-

с Гл. 21; 22.

т Гл. 2; 3; 6; 16.

у Иех. 29; 24; 26, 27.

Га. 7; 31, 34.

Числа 18; 11.

ф Гл. 7; 29, 30, 34.

х Гл. 9; 3, 15.

и Гл. 6; 26, 29.

ч Гл. 6; 30.

ш Гл. 6; 26.

щ Гл. 9; 8, 12.

и Иер. 6; 20; 14; 12.

Осия 9; 4.

Мал.

1; 10, 13.

мята. (3) Отъ скотоветъ всичко що има раздвоение въ копитото, и е съ расщепени копита, и прѣгриза, него да ядете. (4) Но отъ онѣзи които прѣгризватъ, или отъ онѣзи които иматъ раздвоени копита, да не ядете тѣзи: камилата, защото прѣгриза, но нѣма раздвоение копита, ти е нечиста за вѣсть; (5) и кроликътъ, защото прѣгриза, но нѣма раздвоени копита, нечистъ е за вѣсть; (6) и зайкътъ, защото прѣгриза, но нѣма раздвоение копита, той е нечистъ за вѣсть; (7) и свиниятъ, защото има раздвоение въ копитото, и е съ расщепено копито, но не прѣгриза, бя е нечиста за вѣсть. (8) Отъ месото имъ да не ядете, и до мършата имъ да се не прикоснувате: стъ сѫ нечисти за вѣсть.

(9) „Отъ всичките които сѫ въ водите да ядете тѣзи: всички които иматъ крила и люспи въ водите, въ моретата и въ рѣките, тѣхъ да ядете. (10) А отъ всичко което се движи въ водите, и отъ всичко одушевлено животно което е въ водите, всички които нѣматъ крила и люспи въ моретата и въ рѣките гнусни сѫ за вѣсть. (11) Тѣ непрѣмнено ща бѫдатъ гнусни за вѣсть: отъ месото имъ да не ядете, и отъ мършата имъ да се гнусите. (12) Всичко въ водите което нѣма крила вито люспи да бѫде гнусно за вѣсть.

(13) „И отъ птиците да єтъ гнусите отъ тѣзи: да не се ядатъ: гнусни сѫ: орелътъ, и грифътъ, и морски орелъ, (14) и пилацътъ, и соколътъ по видътъ му, (15) всеки вранъ по видътъ му, (16) и камараптицата, и совата, и куковицата, и аистърътъ по видътъ му, (17) и нощниятъ вранъ, и лизикътъ, и ивицътъ, (18) и лебедътъ, и неясните, и сипътъ, (19) и щркътъ, и цаплята по видътъ ѝ, и вдовдътъ, и прилѣпътъ.

(20) Всичките крилати пълзящи които ходятъ на четири нозъ да бѫдатъ за вѣсть гнусни. (21) Но отъ всичките пълзящи крилати, тѣзи можете да ядете които ходятъ на четири нозъ, които иматъ голени надъ нозѣтъ си за да скачатъ съ тѣхъ по земята.

а Втор. 14; 4. Дъян.

10; 12, 14.

б Иса. 65; 4; 66; 3, 17.

в Иса. 52; 11. Виж.

Мат. 15; 11, 20.

Мар. 7; 2, 15, 18.

Дъян. 10; 14, 15.

15, 29. Рим 14; 14, 17.

1 Кор. 8; 8. Кол.

2, 16, 21. Евр. 9; 10.

г Втор. 14; 9.

д Гл. 7; 18. Втор.

14; 3.

е Втор. 14; 12.